

1.1.4 Werken met dit boek (of de website)

Pictogrammen en zoekmogelijkheden

Om zo snel en handig mogelijk bepaalde info op te zoeken of terug te vinden hebben we o.m. symbooltjes, lijstjes en tabellen en trefwoorden gebruikt.

Wat het is en hoe het werkt:

interessante weetjes (als bladvulling)	227
record waarnemingen en prestaties	57
historische verwijzingen	180
interne verwijzingen naar artikels rond hetzelfde thema	274
afbeeldingen	235
grappige of zingevende oneliners	1.950
verschillen tussen verwante begrippen	222
tabellen en	56
lijsten met een eigen index	78
uitgebreid trefwoordenregister met tekst markeringen	+5.000

♫ Tijd is geld. Hoe arm ben je dan als je geen tijd hebt?

Als onze cultuur/beschaving ineenstort wil ik dit boek bij de hand hebben.
Iedereen vindt hierin heel wat dingen die hij/zij nog niet wist...
(Ik ook nog steeds, ik kan het onmogelijk allemaal onthouden.)

♫ Veel praten is niet hetzelfde als veel zeggen.

1.1.5 Van waar komt de info in dit boek (en op de website)?

Het grootste deel van de kennis heb ik uit eerste hand: door eigen ervaring.
Die groeide door de vele hobby's en interesses die ik heb of had, van knutselen en trektochten bij de jeugdbeweging, tot smeden en diepzeeduiken, met daartussen alle knowhow om zoveel mogelijk zelfvoorzienend te zijn.

Naast cursussen in vormingscentra, en gaan helpen bij ervaren ambachtslui, heb ik de meeste vaardigheden gewoon van mijn ouders geleerd.

Ik draag dit boek dan ook graag en dankbaar op aan mijn vader en mijn moeder. Moeder als weeshuiskind, werkend voor een begoede ondernemer in de stad (Luik), en vader als een van de oudste kinderen uit een vroeg vaderloos gezin van 18 (!) kinderen.

Figuur 2 Overlevering

en respect te hebben voor mensen, dieren en omgeving.

Toen ik jong was had nog iedereen een tuin, en fruit, en ieder jaar werd er een varken geslacht, verwerkt en gepekeld.

Ze hebben alle twee Wereldoorlog II meegemaakt. Ze wisten wat het was om te overleven. Om steenkool te gaan rapen naast de spoorlijnen. Om dankbaar te zijn voor een stukje spek. En er met hard werken zelf voor te zorgen dat er volgende winter weer te eten was.

De schaarste leerde hen zuinig en voorzichtig zijn, hard te werken voor de kost,

♫ Moeten we weer jagen om te overleven, ik weet zelfs niet waar lasagnes wonen.

Mijn moeder kan, zelfs uit afgedankte kleren en zonder patroon, perfect passende en mooie kleding maken. Breien, stoppen, haken. Lekker koken. Verse kaas maken. Vlees, groenten en fruit inmaken, bakken, wassen,... Voor 10 man. (Letterlijk, we waren ook met 8 kinderen.)

Mijn vader kon alles: lassen, tuinieren, slachten, metselen, wijn maken. In zijn 'werkhuis' heb ik met om het even wat kunnen en mogen experimenteren: houtsnijden, lood gieten (ook letterlijk), solderen, slijpen, machines herstellen, lassen enz.

Vader was een van de zoons in een al vroeg vaderloos gezin van 18 kinderen. Wees maar zeker dat daar in de oorlog aan tafel geknakt werd om een zwoerd van een stukje spek. Moeder was de oudste van 4 dochters die als 8-9 jarige thuisbleef om haar door tbc wegwijnende moeder tot het einde toe te verzorgen. En af en toe van de dokter een wit broodje kreeg voor het gezin. Overleven was toen het gewone leven van iedere dag. Telkens opnieuw.

Later kwamen de 4 zusjes als halve wezen met een uit werken gaande vader (pap) in het kindertehuis van Gellik terecht. Daar kon vader als camionneur-bouwwakker moeder imponeren toen hij er de spits van de kerktoeren beklom om het geaccidenteerde kruis terug te monteren. Moeder werd al jong tegen kost en inwoon uitbesteed aan rijke burgers met een textielwinkel in Luik, om er mee het huishouden te bestieren. (En soms moest ze ook neplabels in goedkopere kleding naaien.) Vader ging later -voor meer werkzekerheid- in de steenkoolmijn werken.

Wat ik vooral van hen beiden heb geleerd: werken.

Alles aanpakken. Tenminste proberen en proeven. 'Kan ik niet' bestaat niet. Bedankt (lieve ouders)!

Ik groeide op met 'trek uwe plan'. In Nederland betekent het eerder 'bepaal zelf wat je wilt/kiest/doet. In Vlaanderen, ook thuis: je moet jezelf maar redden, zonder (mijn) hulp. Je wordt er sterk en zelfstandig van, maar hulp vragen is vaak verstandiger en beter.

Ik heb de lijn later doorgetrokken door zelf (voor jeugdwerk, job en privé) te bouwen en te verbouwen, het land te bewerken, vee te houden, zuurkool te maken,...

Websites maken kan ik niet. Maar met veel zoeken, lezen en proberen, en technische hulp van Hans, heb ik rond mijn dans-hobby een site gemaakt. Het succes daarvan heeft me gemotiveerd om er ook een over zelfvoorziening te maken. En nu dit dus toe te vertrouwen aan papier.

Ik zou het jammer vinden als al deze kennis zou verloren gaan.

Ik denk dat ze nog eens heel goed van pas kan komen.

Hopelijk heb je er dan iets aan.

♪ *Geloof niet alles wat je denkt.*